

Наприклад, придбання активів тривалого користування – основних засобів, у тому числі транспортних засобів і/або земельних ділянок, призводить до виникнення зобов'язань по зборам до пенсійного фонду, збору за першу реєстрацію транспортного засобу, плати за землю. Споживання в процесі виробництва таких ресурсів, як праця, приводить до виникнення податкових зобов'язань по єдиному соціальному внеску, а більшості техніко-технологічних ресурсів – до сплати екологічного податку, тощо. Поділ діяльності суб'єкта господарювання на три послідовних етапи, дозволяє відтворити процес формування об'єктів, які призводять до виникнення показників, необхідних для здійснення податкового планування з урахуванням особливостей всіх етапів «життєвого циклу» ресурсів підприємства.

Визначені підходи до класифікації податкового планування з урахуванням особливостей діяльності суб'єкта господарювання та елементів податків, дають можливість більш обґрунтовано підходити до визначення «контрольних» показників, які мають бути враховані при розробці фінансових планів підприємства поточного та стратегічного характеру.

Література

1. Атаманенко І.Б. Ефективність методів податкового планування [Електронний ресурс] / І.Б. Атаманенко // Вісник Національного університету «Львівська політехніка» «Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку». – 2010. – №669. – С. 335-341. – Режим доступу: <http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/7900/1/48.pdf>
2. Бець М.Т. Оптимізація податкового планування на підприємствах України [Електронний ресурс] / М.Т. Бець, Н.М. Клим // Вісник Національного університету «Львівська політехніка» «Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку». – 2007. – №605. – С. 55-61. – Режим доступу: http://vlp.com.ua/files/10_31.pdf
3. Єріс Л.М. Податкове планування і його роль у формуванні ресурсів банківської установи [Електронний ресурс] / Л.М. Єріс // Вісник Української академії банківської справи. – 2007. - № 1(22). – С. 1-6 – Режим доступу: http://uabs.edu.ua/images/stories/docs/K_BS/Yeris_003.pdf
4. Корецька С.О. Планування розвитку податкового потенціалу підприємств на основі комплексного підходу [Електронний ресурс] / С.О. Корецька // Ефективна економіка. – 2011. - №10. – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=722>
5. Податковий кодекс України від 2 грудня 2010 року №2755-VII (зі змінами та доповненнями). [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>

Яремчук Л., Мирошніченко А., студ. гр. ЕП-12
Науковий керівник: к.е.н., доц. Збаржевецька Л.Д.

Кіровоградський національний технічний університет, м. Кіровоград, Україна

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА НА ОСНОВІ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ ІННОВАЦІЙ

Основою забезпечення сталого соціально-економічного розвитку країни є інноваційні процеси, а саме їх масштаби та якість. На сьогодні нововведення охоплюють усі сфери людської діяльності, радикально впливають на процес господарювання, змінюють соціально-економічні відносини в суспільстві. Характерною рисою сучасності є інтенсивне зростання інноваційної діяльності на міжнародному рівні: збільшуються витрати на науково-дослідні розробки, змінюються системи освіти і підготовки спеціалістів, формуються національні інноваційні системи, досягаються процеси введення і поширення інновацій.

Постійна орієнтація на підвищення конкурентоздатності за рахунок поліпшення якості продукції, мінімізацію запасів товарно-матеріальних ресурсів, гнучкість і мобільність технологічних процесів потребує від підприємств запровадження нововведень, здійснення адаптованих до ринкових умов техніко-технологічних

інноваційних перетворень. Однак обмеженість власних коштів на інновації, розукрупнення підприємств в процесі приватизації, що в багатьох випадках супроводжувалося руйнуванням інноваційної інфраструктури, незацікавленість нових власників у впровадженні інновацій, призводить до зниження темпів інноваційної діяльності.

Проблема полягає в тому, що управління в постійному кризовому стані вимагає абсолютно інші сукупності компетенцій для створення і управління інноваціями. На жаль, практика сучасної української дійсності вказує на відсутність на усіх рівнях керівництва господарством серйозної уваги до ролі та значення організаційних інновацій, упровадження яких дозволило б підвищити результативність не лише системи управління але й прискорити розвиток економіки на інноваційній основі.

Організаційні інновації є впровадженням нового організаційного методу в діяльності підприємства, в організації робочих місць або зовнішніх зв'язків. Організаційні інновації можуть бути спрямовані на підвищення ефективності діяльності підприємства за допомогою скорочення адміністративних витрат або оперативних витрат, підвищення задоволеності службовців станом своїх робочих місць, розширення доступу до нетоварних активів або зменшення витрат на постачання. Відмінною рисою організаційних інновацій від інших організаційних змін на підприємстві є впровадження певного організаційного методу, що не використовувався підприємством раніше і є результатом реалізації стратегічних рішень керівництва.

Організаційні інновації в діяльності підприємства містять у собі впровадження нових методів в організацію повсякденної діяльності з виконання різноманітних робіт, а саме, впровадження нових методів поліпшення навчання співробітників і полегшення обміну знань на підприємстві, а саме: впровадження кодифікації знань, тобто організація баз даних про передові методи діяльності, підбір навчального матеріалу й іншої інформації в такий спосіб, щоб зробити це більш доступним для персоналу; застосування системи навчання і підвищення кваліфікації працівників і, як наслідок, зниження плинності кадрів.

Інновації в організації робочих місць містять у собі впровадження нових методів розподілу відповідальності і права прийняття рішень між співробітниками при організації й узгодженні різних робочих процесів усередині підрозділів підприємства та у взаємодії цих підрозділів, а також упровадження нових принципів структурування діяльності подібно до об'єднання різних видів робіт. Прикладом інновації в організації робочих місць може слугувати перше застосування організаційної моделі, що надає співробітникам підприємства більшу автономію у прийнятті рішень і, що заохочує їх до участі у висуванні нових ідей. Нові організаційні методи у зовнішніх зв'язках фірми включають впровадження нових способів організації взаємин з іншими фірмами або державними організаціями, таких як встановлення нових форм співробітництва з дослідницькими організаціями або замовниками, нові методи інтеграції з постачальниками, використання зовнішніх результатів досліджень і розробок, перше у практиці фірми залучення комерційних субпідрядників до виробництва, заготівлі, розподілу, відбору персоналу та допоміжних служб.

Важливим завданням керівництва в інноваційній сфері є створення та реалізація механізму управління розвитком інноваційної сприйнятливості до змін зовнішнього середовища, спрямованого на становлення та розвиток інноваційно сприйнятливої організації. Інноваційна діяльність на промислових підприємствах спрямовується переважно на оновлення та поліпшення існуючих інновацій, а це суттєво не змінює технологічну структуру економіки. За таких умов вкладення інвестицій в інноваційну діяльність стає неефективним.

Дослідження стану інноваційної та виробничої діяльності вітчизняних підприємств дозволило визначити наступні фактори, що перешкоджають процесу впровадження

організаційних інновацій:

- нерозвиненість національного внутрішнього високотехнологічного ринку;
- відсутність механізму розвитку сучасної національної інноваційної системи, що спричиняє несумісність фундаментальних досліджень з інноваційним процесом;
- відсутність інституту інноваційних менеджерів, професійних знань і досвіду в галузі комерціалізації технологій;
- недосконалість політики державного протекціонізму національної науки;
- недосконалість і негармонійність законодавства про інтелектуальну власність та інше.

Головною причиною низької ефективності інноваційної діяльності підприємств є інертність та інноваційна неприйнятність, некомпетентність керівників різних рівнів управління. Ефективність використання організаційного ресурсу промислових підприємств проявляється у спроможності керівництва створити умови інноваційної сприйнятливості та усвідомленні ролі організаційних інновацій як системного каталізатора у реалізації стратегії економічного розвитку.